TDAH: Anàlisis dels sentiments i les actituds de les persones amb TDAH, familiars i professors abans i després de saber el diagnòstic

Institut Joan Boscà

Autoria : Aina Prieto i Clos
Tutoria : Aurora Vázquez Abella

Idea Inicial

El TDAH és un trastorn en el que la persona té dificultats d'atenció, concentració, impulsivitat i a vegades hiperactivitat motriu amb una freqüència i intensitat que interfereixen a la vida diària. S'ha fet molts estudis per saber les causes, si existeix o no, si la medicació és un bon tractament o no, però també és important analitzar com afecta emocionalment a les persones que el pateixen i a les del seu entorn. La hipòtesi del treball és: "Els sentiments i actituds de les persones amb TDA/TADH sobre elles mateixes, de les famílies sobre els seus fills i el professorat sobre els seus alumnes, milloren quan coneixen el diagnòstic i els possibles tractaments."

El procés d'elaboració

Aquest treball tracta sobre el TDAH, les seves característiques, les causes estudiades, com diagnosticar-lo, dels trastorns associats i dels seus tractaments. Per això he consultat bibliografia diversa.
A la part de recerca m'he centrat en com afecta aquest trastorn des del punt de vista dels sentiments i les actituds que es presenten abans i després de saber-ne el diagnòstic i ho he pogut relacionar amb els tractaments.
Per desenvolupar la recerca he elaborat enquestes diferents per a totes aquelles persones que tenen contacte directe amb el trastorn: persones diagnosticades, pares, professors i professionals. Han contestat les enquestes 31 persones amb TDAH, entre 8 i 22 anys més una persona de 43 anys, 21 familiars i 28 professors. També han respost l'enquesta 10 professionals de serveis especialitzats en TDAH.
Per aconseguir aquesta mostra m'he posat en contacte amb diverses entitats, associacions i centres sanitaris dedicats a l'atenció de persones amb TDAH, a través del correu electrònic i del telèfon, tot i que ha estat difícil aconseguir-ho.
Després he analitzat la informació obtinguda, fent tractament estadístic de les dades i un anàlisis qualitatiu de les respostes.
He pogut parlar directament amb quatre professionals de la psicologia i la psiquiatria que m'han ajudat a comprendre el trastorn, els sentiments i actituds que l'envolten i a confirmar la hipòtesis.
Per la presentació oral he tingut l'oportunitat de poder realitzar un petit vídeo a un jove i una persona adulta, ambdós diagnosticats amb TDAH i que han explicat els seus sentiments i actituds abans i després de saber el diagnòstic.

Conclusions, resultats de la recerca

Després d'analitzar les enquestes realitzades a persones amb TDAH, els seus pares i professors, puc afirmar que conèixer el diagnòstic tranquil•litza tant a les persones amb TDAH com al seu entorn. Es compleix la hipòtesis. Una vegada es té el diagnòstic s'estableix un tractament que fa que els símptomes disminueixin, les conductes i el rendiment milloren i els sentiments i actituds també. Les famílies abans dels diagnòstic, el 100% sospiten que al seu fill li passa alguna cosa, el 66,4% estan amoïnats i un 0% tranquils, en canvi al saber el diagnòstic un 57,1% expressen estar més tranquils. Les persones amb TDAH manifesten quedar més tranquils al saber el diagnòstic un 43,3%. El tractament que les persones amb TDAH veuen més efectiu és la medicació i les famílies creuen que és la medicació seguit del seguiment psicològic. Els professors un 82,1% estan amoïnats per les conductes dels alumnes i un 57,1% senten impotència perquè les seves intervencions no són útils per canviar la conducta de l'alumne, però després de saber el diagnòstic un 82% canvien a sentiments i actituds més positius i comprensius cap als alumnes. Tot i així en els comentaris dels enquestats, sobretot dels pares, se'n desprèn molts sentiments de patiment i moltes dificultats a superar cada dia, que, com que el trastorn no es cura, es mantenen en el temps. .